

[Alfred Hansen]

at slagte en kat, men man har nok en mere varm følelse for de såkaldte husdyr.

Det var også symptomatisk, at hr. Bolvigs kommentar gik ud på, at det nok ville være for besværligt for landmanden, hvis han skulle have fat på en dyrlæge, når kattekillingen skulle slås ihjel. Man tager altså hensyn til landmandens besværligheder, man tager hensyn til menneskets magelighed, og lader det så gerne gå ud over dyrene.

Jeg synes, det ville gøre dyreværnsloven bedre, hvis man fik tilføjet noget i den retning, som her er foreslået. Vi vil positivt gå ind i samarbejdet om at få ændret loven i den nævnte retning.

Jens Møller (KrF):

Jeg vil gerne takke ministeren og flere andre ordførere for en positiv modtagelse, i hvert fald af intentionerne i forslaget. At der kan være ting at bemærke til de enkelte paragraffer, det er jeg helt klar over. Jeg skal selv sige nogle enkelte ting om nogle af dem.

Det første forslag drejer sig om bortlodning af levende pattedyr, fugle og krybdyr. Det, der ligger bagved her, er naturligvis det, der somme tider sker, at man i offentlige forsamlinger, ved lotterier osv. kan bortlodde sådanne dyr, hvorefter de kommer i familier, som slet ikke har nogen interesse i dem, og som ikke har noget kendskab til, hvordan dyrene skal passes. De bliver måske overgivet til nogle børn, som synes de er vældig søde og rare, men vi ved jo alle sammen, at børn også kan være ustadige; der går en tid, og så bliver disse dyr overhovedet ikke passet.

Der kan være tale om at gøre det administrativt, siger ministeren. Det kan sådan set være ligegyldigt, om det bliver på den ene eller den anden måde, men nu står det jo her i lovforslaget, der er fremsat, og så kan vi vel lige så godt gøre det på den måde.

Flere rejste spørgsmålet, om der var nogen, der kunne finde på at importere pattedyr og fugle fra andre lande, når disse dyr ikke tåler importen eller ikke kan omstille sig til danske forhold. Det undrede man sig over, men det er ikke desto mindre en kendsgerning, at det sker. Det foretages af mennesker, der ønsker at sælge disse dyr, fordi de er spændende og eksotiske. Der er andre mennesker, der af en eller anden grund, f.

eks. prestige, ønsker netop sådanne mærkelige og spændende dyr. De går altså til i løbet af nogen tid, men hvad, så kan man jo altid købe et nyt. Det er denne trafik, vi ønsker at standse med dette forslag.

Noget af det, som vi anser for det allervigtigste, er forbuddet mod eksport af dyr til forsøg. Her vil vi med stor interesse afvente resultatet af den undersøgelse, som ministeren har bedt om i Danmarks Statistik. Fra dyreværnsforeningerne – og det er jo deres forslag, der ligger her, det er rigtigt – har vi fået besked om, at det sker i ret stor udstrækning. Der er særlig tale om eksport af hunde til Nordsverige, til forsøg deroppe i den nordlige del. Det er ikke alene meget kedeligt, fordi selve sagen er meget kedelig, men det værste i det er, at bare det, at det sker – om det så kun er i nogle få tilfælde – gør, at mange mennesker blive uhyre ængstelige, hvis deres hund eller kat er forsvundet, måske bare for kort tid, hvorefter den kommer igen, eller for længere tid. De bliver bange for, at den er blevet stjålet netop med dette for øje. For ikke lang tid siden kunne vi jo læse om i aviserne, at det er ved at blive ganske almindeligt, at man stjæler hunde uden for supermarkeder for eksempel, og hvor bliver de af? Ender de som forsøgsdyr? Man kan godt forstå, at de mennesker, der holder af disse dyr, er i høj grad ængstelige, og derfor tror jeg, denne paragraf bør gennemføres hurtigst muligt.

Med hensyn til det sidste stykke, om aflivning ved en dyrlæge, kan jeg godt se, at det måske er gået lidt for stærkt. Der er muligvis forskellige ting i det, som er uafklaret, og hvor der bør sættes grænser. Det, der er tanken med det, er jo at hindre det, som ofte sker, at mennesker, der har et større husdyr – i byen er det som oftest f. eks. en hund – selv forsøger at aflive dette dyr, når de ikke længere vil have det. Vi havde for ikke så lang tid siden et tilfælde i Kolding, hvor man prøvede at drukne en hund ved at kaste den ud i en å med et reb om halsen med en sten i, men rebet var for langt, så den lå lige i overfladen og kæmpede for livet i en halv time, inden der kom nogen og reddede den. Andre gange har man hørt om folk, der prøver at slå dyrene ihjel med hammere og med knive osv. Det er den slags ting, vi ønsker at undgå.